

ת"פ 3886/04/17 - מדינת ישראל נגד חמזה שושה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 3886-04-17 מדינת ישראל נ' שושה(עציר)
בפני כבוד השופט ירון מינטקביץ

בעניין: מדינת ישראל ע"י עו"ד דניאל שימשלשווילי

המאשימה

נגד

חמזה שושה ע"י עו"ד מוסטפא יחיא

הנאשם

הכרעת דין

רקע ויריעת המחלוקת

נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו שהייה בלתי חוקית בישראל, התפרצות לדירת מגורים וגניבה מתוכה.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 27.3.17 נכנס הנאשם לישראל שלא כדין ובין השעות 8:30 ל- 17:00 התפרץ לדירת מגורים ברחוב המחנכת בשכונת גילה בירושלים וגנב מתוכה רכוש, הכולל תכשיטים בשווי כ- 20,000 ש"ח, שני מחשבים ניידים, שתי מצלמות, שעונים, כסף זר במזומן ומזוודה. הנאשם נעצר בסמוך לשעה 17:30 וברשותו חלק מהרכוש אשר נגנב בהתפרצות.

הנאשם אישר בתשובתו לאישום, כי אכן נעצר וברשותו הרכוש אשר נגנב בהתפרצות, אך טען כי קנה את הרכוש בבית לחם והכחיש כי נכנס לישראל שלא כדין וכי התפרץ לדירה וגנב ממנה. לא היתה מחלוקת על עצם ההתפרצות ועיקר חומר הראיות הוגש בהסכמה.

הראיות

כאמור, עיקר חומר הראיות מטעם המאשימה הוגש בהסכמה מבלי שנשמעו עדים. מטעם המאשימה העידו שני שוטרים, אשר הדו"חות אותם כתבו הוגשו במקום עדות ראשית, ונשמעה חקירתם הנגדית בלבד.

מטעם ההגנה העיד הנאשם, וכן הוגש תקליטור המתעד תרגיל חקירה שנערך לו.

לשם הנוחות אסקור את המוצגים והעדויות הרלוונטיים לצורך ההכרעה:

בעל הדירה:

ת/7 ו- ת/5, הודעות מר חיים נחום מיום 27.3.17: העד הוא בעל הדירה ברחוב המחנכת. ביום 27.3.17, בין השעות 8:30-16:45 בוצעה התפרצות לדירתו. הפורצים גנבו שני מחשבים ניידים, שתי מצלמות, 20 שעונים, קופסת תכשיטים ובה 20 טבעות זהב, 15 שרשראות זהב, צמידי זהב ועוד, וכן ארבעה זוגות משקפי שמש, כ- 5,000 דולר ו- 500 אירו במזומן, מזוודה סגולה וציפה, אשר המתלונן העריך כי שמשה את הפורצים על מנת לארוז בה את שללם.

ת/4, הודעת מר חיים נחום מיום 28.3.17: המתלונן זיהה את הרכוש אשר נתפס אצל הנאשם כרכוש שנגנב מביתו. ר' בהקשר זה לוח תצלומים ת/22 המתעד את הרכוש שנתפס אצל הנאשם. המתלונן הוסיף, כי רכוש נוסף אשר נגנב, ובכלל זה כסף מזומן רב, לא הוחזר לו.

השוטר אלון יאיר

דו"ח פעולה שערך העד הוגש בהסכמה במקום עדותו הראשית וסומן ת/9.

על פי הדו"ח העד נסע יחד עם השוטר אוהד משיח, כשהשוטר אוהד נהג ברכב והעד ישב במושב שלייד הנהג. העד הבחין במכונית מסוג ניסן ג'וק בצבע אדום ובאדם (אשר אין מחלוקת כי הוא הנאשם) עומד מחוץ לרכב ולידו מזוודה גדולה בצבע סגול. עוד הבחין העד במכונית מסוג וולבו בצבע אפור אשר עמדה מעבר למעקה הבטיחות ובאדם נוסף שעומד מחוץ לרכב.

האנשים עוררו את חשדו של העד ועל כן הוא ירד מן הרכב על מנת לבדוק אותם. מכונית הניסן עזבה את המקום ועל כן העד ניגש לבדוק את מכונית הוולבו, אשר החלה בנסיעה אך עצרה על פי הוראתו. העד תפס במקום מזוודה ובה שני מחשבים ניידים, תכשיטים, מצלמות, מזוזה, כבלי חשמל ועוד (הפריטים שנתפסו מפורטים בדו"ח). עם תפיסת המזוודה אמר הנאשם, כי קנה את המזוודה מ"אלטע זאכען".

בעדותו לפני אמר העד, כי אינו יודע מאיזה כיוון הגיעה המכונית בה הגיעה הנאשם ואינו יכול לשלול את האפשרות שהגיע מבית לחם ולא מירושלים.

העד הכחיש את הטענה כי איים באקדח על חברו של הנאשם אשר היה עמו.

השוטר אוהד משיח

דו"ח פעולה ומזכר שערך העד הוגשו בהסכמה במקום עדותו הראשית וסומנו ת/11 ות/12.

על פי הדו"ח, ת/11, במהלך נסיעה שגרתית, הבחין העד ברכב בצבע אדום אשר ממנו ירד אדם עם מזוודה בידיו לפניו לכיוון הכפר חוסאן. השוטר אלון יאיר ירד מן הרכב והעד סובב את הרכב וחבר אליו. השוטר אלון יאיר ביצע חיפוש ברכב ומצא מזוודה ובה רכוש רב.

העד שאל את החשוד מהיכן הרכוש והחשוד אמר לו, כי קנה הכל ב-1200 ש"ח. בתוך המזוודה נמצאו מחשבים ניידים עם מקלדות בעברית ומזוזה והדבר העלה את חשדו של העד כי מדובר ברכוש כגנוב.

השוטר אלון יאיר עצר את הנאשם ועיכב אדם נוסף שהיה ברכב. העד פתח את המחשב הנייד שנתפס, הבחין בפרטים מזהים שנשמרו על המחשב, יצר קשר עם בעל המחשב וכך גילה כי המחשב נגנב במהלך התפרצות. בחיפוש על גופו

של הנאשם נתפס סכום של 10,600 ש"ח (ר' ת/12).

העד עמד בעדותו על כך שהנאשם אמר לו שקנה את הרכוש בעבור 1,200 ש"ח ולא בעבור 1,500 ש"ח.

העד לא שלל את האפשרות שהמכונת בה היה הנאשם הגיעה מכיוון בית לחם ולא מירושלים.

מוציגים נוספים

ת/25 ות/26: תעודות עובד ציבור מהן עולה כי לא היה לנאשם אישור שהייה בישראל או כניסה לישראל תקף ביום הארוע.

הנאשם

ת/1, הודעה מיום 27.03.17 שעה 22:03

ביום מעצרו הלך הנאשם להפקיד בבנק 13,000 ש"ח אותם חסכה אימו. כשהגיע לבנק, נוכח כי הבנק סגור ולכן הלך לשוק של בית לחם ושם קנה מזוודה עם שני מחשבים ניידים ושתי מצלמות ושילם עבורם 1,500 ש"ח.

לאחר כן ירד הנאשם לכיוון אלחאדר ועלה לטרמפ במכונת כהה. כשהיה בדרך לחוסאן התקשר לדודו מחמוד כאמל (להלן: **מחמוד**), אשר נעצר איתו, וביקש שימתין לו בכביש הראשי לחוסאן. כשהגיעו למקום, הוריד את המזוודה והכניס אותה למכונת הוולבו של מחמוד אשר המתין לו.

למקום הגיע חייל, שלף את אקדחו לעבר מחמוד והורה לו לצאת מהרכב ולפתוח את תא המטען. החייל פתח את המזוודה, ראה את המחשב הנייד וקרא לשוטרים אחרים אשר לקחו את הנאשם לתחנה על מנת לבחון אם מדובר ברכוש גנוב. הנאשם אמר כי קנה את הרכוש בשוק של בית לחם בעבור 1,500 ש"ח.

הנאשם אמר כי אינו מכיר את המוכר ורכש ממנו רק שני מחשבים ניידים ושתי מצלמות, ולא ראה כי היה במזוודה רכוש נוסף.

ת/2, הודעה מיום 29.03.17 שעה 12:01

לדברי הנאשם הוא קם ב 12:00, הסתובב בכפר עד 13:30 ואז נסע לבית לחם והגיע לשוק. בשוק קנה את המזוודה עם הרכוש בעבור 1,500 ש"ח. משם לקח טרמפ במכונת בצבע חום ובדרך תיאם עם מחמוד שיאסוף אותו מאזור עקבאת חסאנה. הנאשם הוריד את המזוודה והעבירה למכונת הוולבו של מחמוד וכשעבר אליה נעצר. בחיפוש במכונת החייל מצא את המזוודה, פתח אותה ושאל על הרכוש. הנאשם אמר לחייל, כי קנה את הרכוש בבית לחם.

הנאשם אמר, כי רצה להפקיד את הכסף אשר נתפס עליו בחשבונה של אמו, אך לא ידע לומר את פרטי החשבון ולא הציע הסבר מתקבל על הדעת כיצד התכוון לברר לאיזה חשבון להפקיד את הכסף (עמ' 5, ש' 120-133).

הנאשם התבקש להסביר מדוע אם יצא מביתו עם 13,000 ש"ח, קנה את הפריטים שנתפסו עימו ב- 1,500, נמצא ברשותו רק סכום של 10,600 ש"ח, והסביר כי תרם את ההפרש בסך 900 ש"ח במסגד. עם זאת, הנאשם לא ידע לתת שום פרט ביחס לאותו מסגד.

הנאשם חזר על טענתו כי לא ראה שיש במזוודה כל רכוש נוסף מלבד שתי המצלמות והמחשבים.

הנאשם התבקש להסביר סתירות בין גרסאותיו לדברים שאמרה אימו והשיב, כי היא סובלת מאלצהיימר ושוכחת דברים.

ת/3, הודעה מיום 30.03.17 שעה 12:12

בהודעה זו סירב הנאשם להשיב למספר שאלות.

הנאשם אמר, כי לא בדק אם המחשבים עובדים ולא ידע מה בדיוק יש במזוודה מלבד המחשבים הניידים והמצלמות. לדבריו חשב למכור את הרכוש בסכום גדול יותר, אך לא הסביר למה לא נשאר בשוק כדי למכור את הרכוש אלא מיהר הביתה.

לדברי הנאשם, הוא קיבל טרמפ עם המזוודה מבית לחם לחוסאן, אך לא ידע לומר פרטים על המכונת בה נסע, מלבד שצבעה חום (ש' 88-82).

הנאשם חזר על הטענה כי לקח את הכסף שנתפס עליו מביתו ואמר כי יצא מהבית בשעה 13:30, הסתובב בכפר ואז יצא לכיוון הבנק בבית לחם למרות שידע שסוגרים בין 13:30-14:00 (עמ' 6, ש' 136). לדבריו, לא מיהר להגיע לבנק, ויצא מהנחה שאם הבנק יהיה סגור, יבוא ביום אחר.

הנאשם טען, כי המוכר פתח את שני המחשבים בתוך המזוודה על מנת להראות לו שהם עובדים. החוקר שיחזר עם הנאשם את פתיחת המחשבים במזוודה והנאשם חזר על טענתו, כי לא שם לב להימצאות פריטים במזוודה מלבד המחשבים והמצלמות, למרות שבשחזור עלה כי קשה שלא לראותם.

עדות הנאשם לפני

הנאשם חזר גם לפני על הגרסה, כי קנה את הפריטים אשר נתפסו ברשותו בבית לחם בין השעות 13:00-14:00. לדבריו הכניסה לכפר מגוריו, חוסאן, היתה חסומה ולכן ירד באלחדר כדי לעבור בדרך העוקפת. בגלל שהיה עם מזוודה עבר דרך אלנשאשה וקיבל טרמפ לחוסאן מנהג בג'יפ אדום. הנאשם נסע בג'יפ 3-5 דקות ובדרך התקשר למחמוד. מחמוד אמר לנאשם שהוא בשראפה והנאשם ביקש ממחמוד שיאסוף אותו לחוסאן.

לדברי הנאשם, מחמוד חיכה לו כ- 150 מ' אחרי הכיכר. הנאשם ירד מהג'יפ עם המזוודה ושם אותה במכוניתו של מחמוד. כשהיה במכונית מחמוד שמע צפירות וחזר לכביש הראשי. הגיעה מכונית לבנה ממנה ירד שוטר לבוש אזרחי, הוציא אקדח, ירד לרכב וכיוון את האקדח לראש של מחמוד, התקרב ושאל את הנאשם ומחמוד למעשיהם. לאחר מכן השוטר בדק את המזוודה, הוציא מתוכה את כל החפצים, זרק אותם על הארץ ושאל את הנאשם מאיפה קנה אותם. הנאשם ענה לשוטר, כי רכש אותם מהשוק בבית לחם. לאחר מכן הגיע ג'יפ משטרתי והשוטרים לקחו את הנאשם ומחמוד לתחנת מוריה מבלי שהפרידו ביניהם.

ראיות הגנה

הנאשם הגיש תקליטור המתעד תרגיל חקירה שנערך, במהלכו הוקלטה שיחה בין הנאשם למחמוד בג'יפ המשטרתי שהסיע אותם לתחנת משטרה לאחר מעצרו (סומן נ/1). מתקציר של ההקלטה, שסומן נ/2 עולה, כי איכות השמע

נמוכה ולא ניתן להבין רבות מהנאמר, מלבד שברי משפטים. האזנתי בעצמי להקלטה והתרשמתי דומה (אני מבין ערבית במידה מספקת לצורך זה).

הנאשם אמר בהקלטה, כי קנה את החפצים בעבור 1,500 ש"ח. ב"כ המאשימה הסכים לצורך הדיון, כי הנאשם העלה בשיחה עם מחמוד את עיקרי גרסתו, כי קנה את הרכוש בעבור 1,500 ש"ח.

דיון והכרעה

חזקה תכופה

הבסיס הראייתי הקושר את הנאשם להתפרצות והגניבה, הוא החזקה הראייתית הקרויה חזקה תכופה, או חזקת הסמיכות. מדובר בחזקה שבעובדה, לפיה כאשר רכוש שמקורו בעבירה נמצא ברשותו של אדם בסמוך לאחר ביצוע העבירה, קמה חזקה כי אותו אדם מעורב בביצוע העבירה עצמה, ועל המחזיק לשלול את תוקפה של החזקה, או לפחות להקים ספק בתחולתה. בהיעדר הסבר מתקבל על הדעת כיצד הגיע הרכוש לידי המחזיק, החזקה יכולה להביא להרשעתו של המחזיק לא רק בהחזקת הרכוש שמקורו בעבירה, אלא אף בביצוע עבירת המקור.

ר' למשל ע"פ 5492/11, מורד אלרחמן (פסקה 18 לחוות דעתה של הש' ארבל):

המערער הורשע בגניבת רכב לפי סעיף 413ב(א) לחוק העונשין. הרשעתו התבססה על החזקה התכופה, ועל כך מלינה הסנגוריה. החזקה התכופה הינה חזקה שבעובדה הנובעת מהשכל הישר וניסיון החיים, ומשמעותה היא כי עצם הימצאותה של סחורה בידי של פלוני בסמיכות זמנים לגניבתה מאחר, יוצרת יסוד להנחה כי פלוני הוא זה שגנב את הסחורה, או שקיבל לידי סחורה גנובה ביודעין, הכל בהתאם לנסיבות העובדתיות המקימות את החזקה. יש להדגיש כי מדובר בחזקה הניתנת לסתירה על ידי הנאשם, וכי משקלה של החזקה עולה ביחס ישיר למידת הקלות בה יכול הנאשם להפריך את אמיתותה. "ההנחה, עולה או יורדת, מתעצמת או מידלדלת, ויכול שתהיה חזקה, קרובה לוודאי או רק קלת-ערך, הכל בהתאם לנסיבות המיוחדות של כל מקרה ומקרה" (ע"פ 15/78 ביס נ' מדינת ישראל, פ"ד לב(3) 64, 79-80 (1978))

ביחס לשאלת פרק הזמן המקים או שולל את תחולת החזקה, ר' ע"פ 8584/13, שטארה:

"23. אין ספק שהמקרים ה"קלאסיים" של החלת החזקה התכופה נסבים על מצבים שבהם אדם נתפס "על חם" זמן קצר ביותר לאחר אירוע הגניבה כאשר הטובין הגנובים הם ברשותו. ככל שפרק הזמן שחלף מאז הגניבה ועד לרגע תפיסתם של הטובין הגנובים ברשותו של החשוד קצר יותר כך מתחזקת החזקה כי היו לו יד ורגל בעבירות שנעשו בהם."

במקרה שלפני, נתפס ברשות הנאשם רכוש אשר נגנב במהלך התפרצות שבוצעה לכל היותר כתשע שעות קודם למעצרו, כשהוא בתוך מזוודה, אשר נגנבה אף היא במהלך אותה התפרצות. יתרה מכך, על פי גרסת הנאשם הוא קנה את הרכוש כשלוש שעות קודם למעצרו, ובכך צמצם את חלון הזמנים עוד יותר, לכחמש וחצי שעות לכל היותר.

מצב דברים זה מקים את החזקה, כי הנאשם הוא שהתפרץ לדירה ונגנב מתוכה את הרכוש אשר נתפס ברשותו. וכיצד התמודד הנאשם עם החזקה?

גרסת הנאשם

גרסתו של הנאשם נעדרת כל הגיון, רצופה סתירות ותמיהות והותירה רושם רחוק מאוד מלשכנע. לפיכך לא ראיתי כי ניתן לייחס לה כל משקל:

במזוודה היו מלבד המחשבים והמצלמות פריטים נוספים ובהם תכשיטי זהב, מזוזה, שרשראות וכבלי חשמל. הנאשם טען כי בדק את המחשבים הניידים בטרם קנה אותם ולא ראה כי יש במזוודה פריטים נוספים מעבר למחשבים והמצלמות. משחזור שנעשה במהלך גביית ההודעה ת/3 עלה, כי לא ניתן לפתוח את שני המחשבים בתוך המזוודה, וכאשר מוציאים את המחשבים, קשה מאוד שלא להבחין בפריטים הנוספים שבתוך המזוודה. ועל כך אוסיף את חוסר ההגיון העולה מהטענה, כי המוכר המסתורי מכר לנאשם יותר רכוש מאשר הנאשם קנה (ושילם עליו) ובכלל זה תכשיטים שונים.

הנאשם טען, כי המוכר החזיק את הרכוש אותו קנה בתוך מזוודה - ואין זו הדרך מקובלת להציג חפצים המועמדים למכירה.

הנאשם טען בהודעותיו, כי תחילה הגיע אל הבנק, ובגלל שהבנק היה סגור הלך לשוק. בעדותו לפני טען שקודם הגיע לשוק ובשל השעה הבין שהבנק סגור וכלל לא ניגש לשם.

הנאשם טען באמרתו במשטרה וגם לפני, כי קנה את הרכוש בעבור 1,500 ש"ח, אך אמר לשוטר אוהד משיח שקנה את הרכוש בעבור 1,200 ש"ח. מעבר לסתירה זו, קשה לקבל כי זהו מחירם של שני מחשבים ניידים, שתי מצלמות ומזוודה, גם כשהם נמכרים משומשים בשוק של בית לחם.

הנאשם טען בהודעותיו, כי קנה את הרכוש בשוק של בית לחם, אך לא ידע לתת כל פרט ביחס למוכר.

הנאשם טען כי הוא נוהג לקנות ולמכור רכוש בשוק של בית לחם, אך לא תמך את הטענה בכל ראיה.

הנאשם אמר, כי הכסף שנתפס ברשותו, 10,600 ש"ח, הוא של אימו וכי השתמש בכספה לצורך קניית הרכוש. אך הנאשם לא העיד את אימו לענין מקור הכסף, למרות חשיבותה של הנקודה להגנתו ולמרות שמדובר בעדה אשר ניתן להניח כי אין מניעה להביאה לעדות. המסקנה המתבקשת מכך היא, כי הנאשם לא סבר שאמו תתמוך בגרסתו. ר' בהקשר זה ת/2, ע' 7-8.

הנאשם לא הסביר כיצד התכוון להפקיד כסף בחשבונה של אימו, מבלי שיש לו פרטי חשבון ומבלי שניתן ליצור עמה קשר.

הנאשם טען באמרתו ת/1 כי יצא מהבית וברשותו 13,000 ש"ח, וכי קנה את הרכוש בעבור 1,500 ש"ח. כאשר התבקש באמרתו ת/2 להסביר כיצד הדברים מתיישבים עם כך שנתפסו עליו 10,600 ש"ח הוסיף כי תרם ההפרש 900 ש"ח במסגד, לעילוי נשמת סבו. מעבר לכך שהנאשם לא ידע לתת כל פרט ביחס למסגד, ולא שמעתי ממנו הסבר כיצד תרם 900 ש"ח מכספי חסכון קבוצתי שאימו ריכזה בעבור אחרים.

באמרתו במשטרה לא ידע הנאשם לתת פרטים המכונת בה קיבל טרמפ, מלבד שצבעה חום. בעדותו לפני, ידע הנאשם לומר כי היה זה ג'יפ אדום.

הנאשם טען, כי זמן קצר לפני מעצרו התקשר למחמוד וביקש ממנו שיאסוף אותו מהדרך אל ביתו. אך הנאשם לא ביקש לזמן את מחמוד לעדות למרות חשיבותה של נקודה זו בגרסתו.

הנאשם טען כי השוטר אלון יאיר איים על מחמוד באקדח - אך השוטר הכחיש זאת ודבריו נאמנים עלי. והנאשם לא

ביקש להעיד את מחמוד גם לענין זה.

הנאשם טען, כי החוקר אשר גבה את הודעתו אמר לו כי הוא יודע שאינו קשור להתפרצות, אך אם לא ישתף פעולה עם הרשויות "אשים אותך בבית סוהר וחלאס" ואף נתן לו את מספר הטלפון שלו - אך הודעת הנאשם הוגשה ללא כל הסתייגות והנאשם לא ביקש לחקור את אותו שוטר.

על כל אלה אוסיף את הרושם אותו הותיר עלי הנאשם, אשר היה רחוק מאוד מלשכנע. למעלה מהדרוש אוסיף, כי הנאשם הודרך במהלך עדותו הראשית, דבר המפחית אפילו עוד יותר ממשקל תשובותיו. (ר עמ' 15, ש' 23 ו-32, עמ' 16, ש' 4 ו-8, עמ' 17 ש' 2 לפרוטוקול מיום 19.10.17).

משכך לא ראיתי לייחס כל משקל לעדות הנאשם לפני.

טענות ההגנה אחרות

טוען הנאשם כי העובדה שהעלה את גרסתו גם בתרגיל חקירה עם מחמוד מלמדת על מהימנותה. לא מצאתי ממש בטענה, ולא ראיתי כי העובדה שהנאשם העלה את הגרסה כי קנה את הרכוש בשוק של בית לחם בעבור 1,500 ש"ח גם במהלך שיחתו עם מחמוד הופכת אותה לסבירה או הגיונית:

ראשית אומר, כי אין ראיה או טענה שמחמוד מעורב בעבירה. משכך, גם אין סיבה להניח שהנאשם יחשוף לפניו כי גנב את הרכוש.

וגם אם מוחמד כן היה מעורב בעבירה, תרגיל החקירה בו נקטו השוטרים, השארת שני חשודים לבדם במכונית והקלטתם בתקווה שיאמרו דברים מפלילים, אינו חדשני או מקורי, וניתן להניח שישנם חשודים אשר יודעים להשמר מפניו.

מעבר לכך אומר, כי ההקלטה הושמעה לנאשם בעת גביית אמרתו ת/3, והנאשם אמר כי אינו זוכר את השיחה ולא הסביר את תכנה - ובנסיבות אלו התקשיתי לקבל הסברים להקלטה מפי בא כוחו.

עוד טען הנאשם, כי לאור כך שלפי כתב האישום אין לו שותפים, והכסף אשר נתפס ברשותו היה בשקלים ואילו מהדירה נגנב כסף בדולרים, מקימה ספק באשמתו. לא מצאתי בכך מאומה:

אכן, כתב האישום לא ציין כי לנאשם היו שותפים, אך גם לא נכתב בו כי פעל לבדו. מן הראיות לא עולה כמה אנשים התפרצו לדירה, והאפשרות כי לנאשם היו שותפים סבירה לא פחות מן האפשרות שפעל לבדו. אציין בהקשר זה, כי מהודעת בעל הדירה (ת/5, ש' 23) עולה שבהתפרצות נגנבה גם ציפה של כרית שלהערכתו שמשה את הפורצים לארוז את שללם, אך לא נתפסה במהלך מעצרו של הנאשם.

יתכן והרכוש החסר נותר אצל שותף של הנאשם. יתכן והרכוש נשאר במכונית הניסן ממנה ירד הנאשם. יתכנו גם הסברים אחרים. מכל מקום, מכל מקום, בין אם פעל הנאשם לבדו בין אם פעל עם שותפים, העובדה שהכסף המזומן או פריטים אחרים שנגנבו מהדירה לא נתפסו ברשותו, אינה גורעת מתחולתה של החזקה התכופה ואינה יוצרת כל ספק באשמתו של הנאשם.

סיכום

בחזקתו של הנאשם נמצא רכוש, אשר נגנב בהתפרצות אשר בוצעה לכל היותר תשע שעות לפני מעצרו. לגרסת הנאשם הרכוש הגיע לידי כשלוש שעות קודם למעצרו, כך שחלון הזמנים צר עוד יותר. הרכוש הוחזק בתוך מזוודה אשר נגנבה בהתפרצות ושמשה את המתפרצים לארוז את הרכוש אותו גנבו. מדובר בפרק זמן קצר, ובנסיבות אשר מקימות חזקה כי הנאשם הוא שביצע את ההתפרצות.

גרסתו של הנאשם, כי קנה את הרכוש בשוק של בית לחם בעבור 1,500 ש"ח, נעדרת כל הגיון ולא נתתי לה כל משקל. הנאשם גם נכשל בסתירות שונות, המחזקות את עצמת הראיות נגדו ונמנע מלהעיד עדים חיוניים אשר יכלו לתמוך בגרסתו. משכך, הנאשם לא סתר את החזקה אשר קמה נגדו וגם לא יצר בה כל ספק.

בנוסף, מת/25 ות/26 עולה כי לא היה לנאשם אישור שהייה בישראל או כניסה לישראל תקף ביום הארוע.

לאור אלה, הוכח לפני מעבר לספק סביר, כי הנאשם התפרץ לדירה וגנב מתוכה, בעודו שוהה בישראל שלא כחוק. לפיכך מרשיע את הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום: התפרצות, גניבה ושהייה בישראל שלא כדין.

ניתנה היום, ט' חשוון תשע"ח, 29 אוקטובר 2017, במעמד הצדדים